

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Måtte jeg sige til hr. Aagaard, at hvis ikke man kan rette kritik – også meget stærk kritik – imod en ministers embedsførelse, uden at man bliver beskyldt for at være personlig, så bliver det jo meget svært at udfylde den rolle, Folketinget har som kontrollerende myndighed i forhold til ministre. Det er jo nu engang meget svært at adskille den embedsførelse, som en minister foretager sig, fra ministeren, og derfor synes jeg nok, at hr. Aagaard stillede umulige krav til oppositionen.

Når hr. Aagaard mener, at vi har alt for stor administrativ interesse, så kan det forbavse mig, at Det Konservative Folkeparti og Det Konservative Folkepartis skattepolitiske ordfører ikke interesserer sig lidt mere for, hvad det er for et produkt, skatteministerens embedsførelse leverer. Det må være en meget stor forpligtelse for Folketinget at sørge for at leve op til vores rolle som kontrollerende myndighed i forhold til en minister, når en minister skejer så alvorligt ud, som tilfældet er her.

Må jeg dernæst sige til hr. Skrumsager Skau, at de kendsgerninger, som hr. Skrumsager Skau mente at skatteministeren havde givet os, indeholdt en række påstande. Når skatteministeren eksempelvis siger, at snart løber den ene og snart den anden ude i virksomhederne, så må jeg sige til hr. Skrumsager Skau, at for toldvæsenets vedkommende mener jeg, at man efterhånden er oppe på gennemsnitlig et besøg i virksomhederne hvert 15.-16. år, og derfor kan man sige, at hvis en person fra skattevæsenet og én fra toldvæsenet skulle have været heldige at løbe på hinanden, så må det have været et meget stort sammentræf. Jeg er aldrig stødt på en revisor, der har rejst den kritik, så den er ganske klart opfundet til lejligheden.

Endelig må jeg sige, at når skatteministeren forsvarer det system, vi har, så er det jo underligt, at han gør alt for at nedbryde det.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil spørge, om Det Konservative Folkepartis skattepolitiske ordfører, som jo er erhvervsdrivende, ikke er alvorligt bekymret over den konkurrenceforvriddning, som den ringe skattekontrol medfører. Det er da kreperligt, at

en af konkurrenceparametrene skal være skattesnyd – og risikoen for, at en erhvervsdrivende bliver knaldet for skattesnyd, er altså mindre end chancen for at vinde i lykkeotteriet.

Jeg vil også godt tage området omkring edb-besparelser. Er det ikke for dumt, at man sparer nogle få millioner kroner i stedet for at gennemføre kontrol på a-kasse-området med fradraget for fagligt kontingent og a-kasse, når enhver, der sammenligner statistikkerne, kan se, at der ligger en god milliard, som er lige til at samle op? Er det ikke for åndssvagt, at man stiller krav om, at pengeinstitutter, forsikringsselskaber og pensionskasser skal indberette pantebrevsrenter, når man så ikke bruger de nødvendige få millioner kroner til at sikre, at disse tal kan komme videre til selvangivelsen? Er det ikke for tåbeligt, at man gennemfører en særregel – som i øvrigt skabte et nyt hul i statskassen – på obligationsområdet, således at renter, der bliver betalt for obligationer, der anskaffes, kan fratrækkes allerede i anskaffelsesåret, også selv om terminen først forfalder første gang i det nye år? Man skabte altså et hul i statskassen med det formål at sikre, at der kunne ske en edb-mæssig indberetning af obligationsrenteindtægterne, og obligationsrenterne bliver indberettet fra pengeinstitutterne til skattevæsenet, men det system, som skal videresende obligationsrenterne til den enkelte skatteydere selvangivelse, udvikles ikke.

Man laver på den ene side et hul i skattelovgivningen – og begrundelsen, som måske kunne være meget fornuftig, var, at der skulle være et gult felt – og på den anden side så udvikler man ikke systemet. Er det ikke for åndssvagt, når man på den måde sminker tingene?

Aagaard (KF):

Jeg skal forsøge her i mit indlæg at give hr. Jens Thoft svar på det stillede spørgsmål. Men må jeg sige, at vi i Det Konservative Folkeparti er tilfreds med ministerens svar på forespørgslen og ikke mindst den afvisning, der ligger deri, af, at der vil ske et fald i skatte- og afgiftsprovenuet på grund af de rationaliseringer og besparelser, som enten er gennemført eller vil blive gennemført i de kommende år.

Vi mener, at det ressourceforbrug, som ministeren omtalte, de kontrolresultater, der er opnået, og de lignings- og kontrolrutiner, der skal etableres i fremtiden, vil være tilstrækkelige til